

liiketalouteen perehtyneille ja tällä alalla etua tavoitteleville ammattilaisille. Tässä yhteydessä on jätetty huomiotta se tosiseikka, että luokkaan 9 kuuluvia "tietokoneohjelmistoja" käytetään vain "erityisissä tapauksissa" yritystietojen kokoamiseen ja käsittelyyn. Näin ollen rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin kohteena voivat olla myös laaja-alaisemmat ohjelmistot. Tämän lisäksi tavaramerkin hakijan ohjelmiston kanssa on työskennellyt myös insinöörejä ja muita henkilöitä, joilla ei ole ollut liiketalouden erikoisalan sanaston tuntemusta. Unionin yleisen tuomioistuimen tekemä arviointi on siten perustunut virheellisiin tosiseikkoihin.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on jälleen virheellisten tosiseikkojen perusteella katsonut, että vaikka sanaosalla "ROI" on eri kielissä erilaisia merkityksiä, liiketoiminnassa sanan "ANALYZER" yhteydessä käytetyn sanaosan "ROI" kuitenkin mielletään aina tarkoittavan "Return On Investment" (investointien tuotto). Unionin yleisen tuomioistuimen perustelut ovat siten virheellisiä siltä osin kuin niissä lausutaan, että asianomainen kohdeyleisö suoralta kädeltä mieltäisi rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin "investoinneista saatavien tuottojen analyysityökalua" tarkoittavaksi ilmaisuksi.

Unionin yleinen tuomioistuin on myös arvioinut kyseessä olevia tavaroita ja palveluja virheellisesti katsoessaan hylkäysperusteiden olevan olemassa tietokoneohjelmistojen osalta. Tavaramerkin rekisteröinnin jälkeen näitä tavaroita ja luokkiin 35 ja 42 kuuluvia palveluja koskeva nimitys oli jo lainvoimaisesti rekisteröity.

Lopuksi valittaja katsoo, että viittaus aikaisempiin rekisteröinteihin EU:ssa — nimittäin rekisteröinteihin yhteisön tavaramerkiksi — on torjuttu sillä perusteella, että kansallisia tavaramerkkejä ei voida ottaa huomioon. Myös tämä on perustunut virheellisiin tosiseikkoihin.

Kanne 17.11.2010 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-542/10)

(2011/C 30/41)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: Ł. Habiak ja S. La Pergola)

Vastaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY (1) 94 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin täysimääräisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

— Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2007/64 täytäntöönpanon määräaika päättyi 1.11.2009.

(1) EUVL L 319, s. 1.

Valitus, jonka Hans-Peter Wilfer on tehnyt 23.11.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-458/08, Wilfer v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 8.9.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Hans-Peter Wilfer (edustaja: asianajaja W. Prinz)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

— unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston asiassa T-458/08 8.9.2010 antama tuomio on kumottava

— valituksen vastapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä valitus koskee unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota, jolla se hylkäsi valittajan nostaman kumoamiskanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 25.7.2008 tekemästä päätöksestä hylätä valittajan hakemus sellaisen kuviomerkin rekisteröimiseksi, joka esittää hopeanväristä, harmaata ja ruskeaa kitaran lapaa.

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa neljään valitusperusteeseen.

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon todistuksia, jotka esitettiin alun perin yhdessä kannekirjelmän kanssa. Valittaja katsoo, että nämä vain täydensivät nostettua kannetta, minkä vuoksi ne olisi pitänyt ottaa huomioon.

Unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, koska se ei ottanut huomioon, että kolmiulotteisten kuviomerkkien kohdalla on erotettava tosistaan yhtäältä massatuotteet ja toisaalta erityistuotteet. Erityistuotteiden ominaispiirre on se, että asianomaisen yleisön yleisen näkemyksen mukaan ne sisältävät tuoteosia, joiden tarkoituksena on osoittaa tuotteen alkuperä. Näin ollen tuotteen erottamiskyvyn osoittamiselle ei vastaavasti voida asettaa erityisiä edellytyksiä. Tätä taustaa vasten arvioituna näiden tuoteosien kohdalla jo vähäinenkin erottamiskyky riittää. Lisäksi erottamiskykyä koskevaa kysymystä käsiteltäessä ei ole otettu huomioon sitä käytännön tosiseikkaa, että mainittu kohdeyleisö (ammatti- ja harrastelijamuusikot) on tavanomaisesti tietoinen siitä, että jousisoittimien, kuten stradivarin ja myös muiden viulujen, ominaispiirteenä on niiden lapojen erityinen muoto. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ole ottanut huomioon, että sellaisen kuviomerkin kohdalla, joka muodostaa vain sen osan tavarasta, jota yleensä käytetään tavarannäytteen tunnistamiseen — kuten kitaran lavan kohdalla, jo vähäinen erottamiskyky riittää.

Unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt huomiotta asetuksen (EY) N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan mukaisen periaatteen, jonka mukaan asiasisältö on tutkittava viran puolesta, koska se ei ole tunnistanut pääsääntö-poikkeus -suhdetta sen kysymyksen osalta, missä määrin kitaran lapa osoittaa sen alkuperän.

Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut myös yhdenvertaisuusperiaatetta, koska se ei ole ottanut huomioon, että olemassa on myös muita kitaran lapaa esittäviä yhteisön tavaramerkkejä ja kansallisia tavaramerkkejä.

Valitus, jonka Sveitsin valaliitto on tehnyt 23.11.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-319/05, Sveitsin valaliitto v. Euroopan komissio (muut osapuolet: Saksan liittotasavalta ja Landkreis Waldshut), 9.9.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-547/10 P)

(2011/C 30/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Sveitsin valaliitto (edustaja: Rechtsanwalt S. Hirsbrunner)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Saksan liittotasavalta, Landkreis Waldshut

Vaatimukset

- yleisen tuomioistuimen asiassa T-319/05 9.9.2010 antama tuomio on kumottava Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti
- jos unionin tuomioistuin katsoo, että asia on ratkaisukelpoinen, sen on kumottava Euroopan komission 5.12.2003 tekemä päätös 2004/12/EY ja veloitettava unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan 1 kohdan mukaisesti Euroopan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien ensimmäisessä oikeusasteessa käydyistä oikeudenkäynnistä aiheutuneet kulut
- jos unionin tuomioistuin katsoo, että asia ei ole ratkaisukelpoinen, sen on palautettava asia yleisen tuomioistuimen oikeudellisen harkintansa mukaisesti ratkaistavaksi ja todettava, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee yleisen tuomioistuimen asiassa T-319/05 9.9.2010 antamaa tuomiota (jäljempänä valituksenalainen tuomio). Valituksenalaisessa tuomiossa hylättiin kanne, jonka valittaja oli nostanut komission 5.12.2003 tekemästä päätöksestä 2004/12/EY (jäljempänä riidanalainen päätös), joka koski mittariohjattuja laskeutumisia ja lentoonlähtöjä Zürichin lentoasemalla koskevista menettelyistä annetun Saksan liittotasavallan ilmaliikennettä koskevan asetuksen 15.1.2003 annettua 213. täytäntöönpanoasetusta (jäljempänä 213. täytäntöönpanoasetus), sellaisena kuin se on muutettuna 213 täytäntöönpanoasetuksen muuttamisesta 1.4.2003 annetulla ensimmäisellä asetuksella (jäljempänä: kysymyksessä olevat saksalaiset toimenpiteet).